

Toda materino skrbno srce in bistro oko je vse to zapazilo in slišalo. Stali so mati za kozolcem in gledali, ker deklet tako dolgo ni bilo in past se je mudilo.

Mati stopijo izza kozolca, Anica popusti voziček in steče naprej, Franico pa so mati odvezali, da je peljala voziček s plevelom domov — —

Večerje tisti večer ni dobila ne Anica ne Franica.

P. B—c.

Semena za rajski vrt.

5. Kdo vé?

Kdo vé, kdo vé, pod katero streho
Zatisnil zadnjič bom oči —
Kje duša se mi v smrtnem bôji
Telesnih oprostí vezí?
O kólikrat bi tjà pohítel,
V bodočnost svojo tam bi zrl
In mólil bi iz duše vroče,
Da enkrat srečno bi umrl.

Kdo vé, kdo vé, pod katero rušnjo
Razpade truplo tó mi v prah —
Kje mojemu li križu samši
Podstav kamnit bo dičil mah?
O kólikrat bi tjà pohítel,
V bodočnost svojo tam bi zrl
In mólil bi iz duše vroče,
Da enkrat srečno bi umrl.

Kdo vé, kdo vé, pod katerim nébom
Vstajenja mi zasíne žar —
Kje s truplom spet se duh mi snide,
Da več ne loči se nikdar?
O kólikrat bi tjà pohítel,
V bodočnost svojo tam bi zrl
In mólil bi iz duše vroče,
Da enkrat srečno bi umrl.

Jos. Volc.

6. Naša volja.

Sama ob sebi ne pride nobena stvar naprej; vsaka potrebuje neke moči, neke sile, da se premakne in dalje pomika. Enako je pri človeku. Za vsako dejanje potrebuje neke moči. Osobito za dušni napredek, za

lepšanje srca potrebuje stalnih sil, da more dospeti do sreče časne in večne. — Katera pa je ta moč? Naj primerim z železničnim vlakom. Naše misli so, rekel bi, drva, domišljija nam jih poišče, um jih sklada v pravi red, zanetijo pa jih naše želje; volja pa je slična razgretemu soparu, ki stroju daje gibalno moč. Po mislih in željah se vzbudi naša volja; in čim krepkejša so misli in želje, tem krepkejša je volja. Volja, — krepka, junaška volja je tista moč, ki vodi človeka do dejanj, do napredka, do sreče. Torej po krasnih mislih in blagih željah voljo vzbujati, z božjo pomočjo krepiti in v pravo stran nagibati, bodi naloga našega življenja. Zato lahko zapišem kar na kratko: Srečen bodeš časno in večno, ako hočeš!

7. Čas je denar.

„Koliko si star?“ „„Dvanajst let!““ — „Ali si že kdaj štel, koliko minut je preteklo od tvojega rojstva? To je velikansko število: 6,220.800!“

Vsaka izmed teh minut je prišla pred Boga. Bog je vse presodil in pretehtal, imajo li pravo vrednost in pravo težo. Kakor ima vsak denar podobo vladarjevo, ima tudi vsaka minuta utisnjeno podobo, kakoršno ji je dal tvoj namen. Minute, katere si daroval Bogu, imajo božjo podobo, in le take imajo veljavo v večnosti, vse druge so pred Bogom kakor slab ali ponarejen denar.

